

Zdzisław Łapiński

Zdzisław Jastrzębski (17 XII 1930 - 30 IV 1972)

Teksty : teoria literatury, krytyka, interpretacja nr 3, 198-199

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zdzisław Jastrzębski

(17 XII 1930 — 30 IV 1972)

Był historykiem literatury, edytorem, krytykiem, publicystą. Współpracował z licznymi czasopismami: „Pamiętnikiem Teatralnym”, „Przeglądem Humanistycznym”, „Przeglądem Lubelskim”, „Rocznikami Humanistycznymi”, „Twórczością”, „Więzią”, „Znakiem”, „Życiem i Myślą” i innymi.

W roku 1955 ukończył studia polonistyczne w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, gdzie następnie przez kilka lat pracował. Od roku 1966 był adiunktem w Katedrze Historii Literatury Polskiej Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej.

Główne dziedziny zainteresowań Zdzisława Jastrzębskiego stanowiła twórczość Cypriana Norwida i twórczość najmłodszych pisarzy okresu wojny.

W tej pierwszej dziedzinie jest Jastrzębski autorem opracowań bibliograficznych, komentarzy tekstologicznych, studiów z dziejów recepcji, prac dotyczących poglądu na świat artysty i jego sztuki poetyckiej. Do ważniejszych publikacji należą tu: *Pamiętnik artysty (O «Vade-mecum»)* („Roczniki Humanistyczne” T. VI 1956/1957 z. 1) i *Sceniczne dzieje Norwida* („Pamiętnik Teatralny” 1966 z. 2). Twórczości pisarzy debiutujących w pierwszej połowie lat czterdziestych poświęcił Jastrzębski swą rozprawę doktorską, która ukazała się w druku pt. *Literatura pokolenia wojennego wobec dwudziestolecia* (Warszawa 1969). Ponadto opracował edytorsko pisma L. Z. Stroińskiego (*Okno*, Lublin 1963) oraz Andrzeja Trzebińskiego (*Aby podnieść różę*, Warszawa 1970, i *Kwiaty z drzew zakazanych*, Warszawa 1972 — w druku).

Tom szkiców *Bez wieńca i togi* (Warszawa 1967), dając świadectwo badawczej i publicystycznej aktywności Jastrzębskiego w owych dwu dziedzinach, dorzuca do nich trzecią — poezję okresu międzywojennego. Opracowane przez Jastrzębskiego *Wspomnienia o Bo-*

leślawie Leśmianie (Lublin 1966) potwierdzają zainteresowania krytyka dla tego rodzaju poezji, wizyjnej i metafizycznej, gdzie spotykają się Leśmian, Żagaryści, Baczyński.

Koledzy i przyjaciele Zdzisława Jastrzębskiego o jego przedwczesnej śmierci myślą z tym większym żalem, że trudne koleje życia nie pozwoliły mu zrealizować w pełniejszej mierze wszystkich możliwości, które w nim dostrzegali w latach studenckich.

Zdzisław Łapiński